

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27.01.2014 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący- Sędzia: SSO Monika Kiwiorska-Pajak (spr.)

Sędziowie: SO Ewa Pietrzak, SO Jolanta Czarnik

Protokolant: st. sekretarz sądowy Magdalena Karaś

przy udziale ----

po rozpoznaniu w dniu 27.01.2014 r. w Świdnicy

sprawy z powództwa S. U.

przeciwko (...) S.A. w W.

o odszkodowanie

na skutek apelacji wniesionej przez strony

od wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 14.10.2013 r. sygn. akt IV P 3/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w pkt I w części, w ten sposób że ustala iż odsetki należne są od dnia 2 października 2013r.;

II. dalej idącą apelację strony pozwanej oddala;

III. oddala apelację powoda;

IV. koszty procesu za instancję odwoławczą wzajemnie znosi pomiędzy stronami.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Świdnicy wyrokiem z dnia 14 października 2013 r. w sprawie z powództwa S. U. przeciwko (...) S.A. w W. o odszkodowanie zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 8 157,06 zł tytułem odszkodowania za niezasadne i niezgodne z przepisami rozwiązanie umowy o pracę wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 29.08.2011 roku do dnia zapłaty, w pozostałym zakresie powództwo oddalił; wyrokowi w pkt I nadał rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 6 600zł brutto, zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Rejonowy wyrok oparł o następujący stan faktyczny : powód był zatrudniony u strony pozwanej (...) S.A. w W. od dnia 01.01.2011r. do dnia 31.01.2013r. na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony w

pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku Kierownika Sprzedaży za miesięcznym wynagrodzeniem zasadniczym w wysokości 6600 zł brutto. Wynagrodzenie brutto wyliczone jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy wyniosło 8157,06 zł brutto. W dniu 28.12.2012 roku strona pozwana wręczyła powodowi wypowiedzenie umowy o pracę za miesięcznym okresem wypowiedzenia, który upłynął w dniu 31.01.2013 roku. Przyczyną wypowiedzenia było ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych, polegające na zaniechaniu wykonania inwentaryzacji w zamkniętym punkcie sprzedaży detalicznej, tj. na naruszeniu procedury w zakresie inwentaryzacji zerujących. Do obowiązków powoda jako kierownika sprzedaży należała opieka nad agentami świadczącymi usługi w kioskach należących do (...). S.A. oraz przeprowadzenie procesu inwentaryzacji związanej z zamknięciem kiosku, tzw. inwentaryzacja zerująca. Procedura inwentaryzacji zerującej miała na celu prawidłowe rozliczenie agenta, który w danym punkcie sprzedaży detalicznej dokonywał sprzedaży. Proces ten polegał na zeskanowaniu pozostałego towaru, wpisaniu do systemu numeru produktu oraz wskazaniu innego kiosku, do którego należało przewieźć pozostały towar, przy czym czynności tych kierownik sprzedaży dokonywał wraz z członkami komisji inwentaryzacyjnej, która przeprowadzała inwentaryzację. Obowiązkiem kierownika sprzedaży było natomiast zawiadomienie służb inwentaryzacyjnych oraz udostępnienie punktu celem przeprowadzenia inwentaryzacji. Procedura inwentaryzacji zerującej obowiązywała od czerwca 2012 roku i wytyczne w tym zakresie przekazane zostały powodowi w formie mailowej.

Z korespondencji mailowej wysłanej do kierowników sprzedaży w dniu 05 kwietnia 2012 roku dotyczącej procedury inwentaryzacji zerowych wynikało, że w przypadku uruchamiania punktu sprzedaży detalicznej ((...)) z nowym agentem, kasa powinna być wyczyszczona przed zatowarowaniem (...). Zanim nowy agent podejmie pracę w (...), w którym była wcześniej likwidacja, a nie przeprowadzono inwentaryzacji zerującej, należy takie zerowanie przeprowadzić przed zatowarowaniem (...). Odpowiedzialnym bezpośrednio za przeprowadzenie inwentaryzacji zerującej był Zespół (...), natomiast kierownik sprzedaży miał obowiązek zawiadomić służby inwentaryzacyjne o konieczności jej przeprowadzenia. Ponadto kierownik sprzedaży obowiązany był minimalnie dwa dni przed zamknięciem (...) przesłać informacje do Kolportażu oraz Biura Logistyki w celu zwrotu prasy.

Powód miał pod opieką od 27 do 31 kiosków. Procedura zamknięcia kiosku i przeprowadzenia inwentaryzacji trwała średnio około trzech tygodni. Latem 2012 roku powód dokonał zamknięcia trzech kiosków w W.. W dniu 30 września 2012 roku zamknięty został kolejny kiosk znajdujący się w K. przy ul. (...). Przed jego zamknięciem, tj. w dniu 27 września S. U. zwrócił się z prośbą do (...) S.A. o wstrzymanie przydziału prasy i przesłanie makiety likwidacyjnej. Następnie S. U. rozpoczął procedurę roztowarowania kiosku, jednak w uwagi na utrudnienia związane z przekazaniem niektórych produktów np. zawierających logo Euro 2012 do innych punktów sprzedaży detalicznej, czynność tę wykonał w następujących dniach: 16 października, 05 listopada i 07 listopada 2012 roku. Zdarzało się też, że ajenci innych kiosków nie wyrażali zgody na przewiezienie towaru.

W dniu 12 listopada 2012 roku powód w rozmowie z pracownikiem (...) S.A – M. M. (1) poinformował ją o rozpoczętej inwentaryzacji, prosząc jednocześnie o oddelegowanie pracowników do komisji inwentaryzacyjnej. Po uzyskanej od ajenta kiosku informacji o nieprzeprowadzeniu inwentaryzacji, powód ponownie w dniach 20 listopada i 02 grudnia 2012 roku zwrócił się do M. M. (1) z prośbą o przeprowadzenie inwentaryzacji likwidacyjnej w (...) w K., po czym następnego dnia, tj. 03.12.2012 roku przyjechali pracownicy (...) S.A.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy uznał, iż powództwo jest uzasadnione, gdyż trudno uznać przyczynę wypowiedzenia podaną powodowi w piśmie z dnia 27.12.2012 r. za konkretną i realną. Na pozwanej ciążył obowiązek udowodnienia, że powód zaniechał wykonania inwentaryzacji w zamkniętym punkcie sprzedaży detalicznej, tj. naruszył procedury w zakresie inwentaryzacji zerujących. W świetle wręczonego powodowi wypowiedzenia umowy o pracę, przyczyna wypowiedzenia dotyczy tylko jednego punktu sprzedaży detalicznej, bez wskazania konkretnie miejsca jego położenia. Ponadto pozwana nie wskazała na czym miało polegać naruszenie przez powoda procedury w zakresie inwentaryzacji zerujących. Powód S. U. opisał na czym polegała inwentaryzacja i zamykanie kiosku, szczegółowo podając jakich czynności dokonał w trakcie zamknięcia punktu sprzedaży detalicznej w dniu 30.09.2012 roku, mieszczącego się w K. przy ul. (...). Powód przyznał, że przeprowadzenie inwentaryzacji zerującej powinno odbyć się w jak najkrótszym terminie, jednakże termin ten nie został jednoznacznie określony, a optymalny czas przeprowadzenia inwentaryzacji wynosił około trzech tygodni. Ponadto z zeznań powoda wynika, że

przeprowadzenie inwentaryzacji należało do obowiązków służb inwentaryzacyjnych, które każdorazowo zawiadamiał o konieczności przeprowadzenia inwentaryzacji w przypadku zamknięcia (...). Sąd wskazał, iż w całości dał wiarę zeznaniom powoda, albowiem jego zeznania są konkretne, spójne, logiczne, a ponadto znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy w szczególności w korespondencji mailowej z dnia 20.11.2012r. i 02.12.2012r. oraz procedurze otwarcia i zamknięcia (...) z dnia 01.08.2012r. Z dokumentów tych jednoznacznie wynika, że bezpośrednio odpowiedzialnym za przeprowadzenie inwentaryzacji był zespół inwentaryzacyjny, który trzykrotnie był informowany przez powoda o konieczności przeprowadzenia inwentaryzacji w (...) w K. przy ul. (...).

Sąd w całości dał wiarę zeznaniom świadka M. M. (2), który potwierdził fakt wypowiedzenia powodowi umowy o pracę. Świadek opisał jak prawidłowo powinien przebiegać proces inwentaryzacji oraz podał w jakich formach wydawane były polecenia w firmie. Zeznania świadka są logiczne, spójne i zgodne z materiałem dowodowym zebrany w sprawie. Świadek ten nie miał żadnego interesu w mówieniu nieprawdy lub zatajeniu prawdy.

W sprawie zeznania złożyli świadkowie S. O. i R. L.. Z relacji S. O. wynika, że powód zaniechał inwentaryzacji przy dwóch lub trzech punktach, nie konkretyzując miejsca ich położenia. Świadek twierdził też, iż od momentu zamknięcia (...) powód miał dwa tygodnie na sporządzenie inwentaryzacji i roztowarowanie punktów. Tymczasem z zeznań R. L. wynika, że powód zaniechał wykonania inwentaryzacji w dwóch punktach sprzedaży detalicznej, a mianowicie w W. i w K., a termin przeprowadzenia inwentaryzacji wynosił siedem dni, nie później jednak niż trzydzieści dni po zamknięciu punktu.

Sąd wskazał, że zeznania nie zasługują na wiarę, gdyż są rozbieżne i niezgodne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy w szczególności z zeznaniami powoda oraz dokumentacją mailową i procedurą otwarcia i zamknięcia (...) z dnia 01.08.2012r., z którego nie wynika żaden ściśle określony termin do przeprowadzenia inwentaryzacji zerującej.

W pozostałym zakresie, dotyczącym przebiegu roztowarowania oraz form przekazywania kierownikom sprzedaży pakietu wytycznych odnośnie inwentaryzacji, Sąd uznał twierdzenia świadków za wiarygodne.

Sąd biorąc powyższe pod uwagę stwierdził, że strona pozwana nie wykazała, że powód zaniechał przeprowadzenia inwentaryzacji, wręcz przeciwnie z materiału zebranego w aktach sprawy jednoznacznie wynika, że inwentaryzacja została przeprowadzona. Zatem przyjąć należało, że przyczyny rozwiązania umowy o pracę z powodem są nieprawdziwe co musiało skutkować uznaniem tego rozwiązania umowy o pracę za nieuzasadnione.

Sąd uwzględniając powództwo zasądził na rzecz powoda kwotę odszkodowania w wysokości miesięcznego wynagrodzenia liczonego jak do ekwiwalentu za urlop, a dalej idące powództwo oddalił.

Od w/w wyroku apelację złożyła strona pozwana zaskarżając wyrok w części w następującym zakresie :

- zasądzającym od strony pozwanej (...) na rzecz powoda S. U. kwotę 8157,06 zł tytułem odszkodowania za niezasadne i niezgodne z przepisami rozwiązanie umowy o pracę wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 29 sierpnia 2011 r. do dnia zapłaty.

- zasądzającym od strony pozwanej (...) S.A na rzecz powoda S. U. kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

W pozostałym zakresie wyrok nie został zaskarżony.

Strona pozwana zarzuciła zaskarżonemu wyrokowi :

1. naruszenie przepisów postępowania tj. art.233§1 k.p.c. poprzez dowolną a nie swobodną ocenę materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie i uznanie, że powód nie naruszył procedury inwentaryzacji

zerujących w szczególności poprzez zaniechanie terminowego przeprowadzenia inwentaryzacji zerującej w sytuacji kiedy z zeznań świadków wynika co innego,

2.naruszenie przepisów postępowania tj. art. 233§ 1 k.p.c. poprzez dowolną a nie swobodną ocenę materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie i uznanie, że zeznania świadków S. O. I R. L. w zakresie dopełnienia przez powoda obowiązków przy przeprowadzeniu inwentaryzacji zerujących w podległych mu (...) nie są spójne i nie zasługują na uwzględnienie.

3.naruszenie przepisów postępowania tj. art. 233§ 1 k.p.c. w związku z art. 299 k.p.c. poprzez uznanie zeznań powoda tj. strony niniejszego procesu, za kluczowe dla rozstrzygnięcia niniejszego postępowania, w sytuacji, w której zgodnie z przyjętą systematyką dowodów w k.p.c. zeznania stron są jedynie pomocniczym środkiem dowodowym.

4.naruszenie prawa materialnego tj. art. 45 k.p. w związku z art. 30 § 4 k.p. poprzez zastosowanie i zasądzenie na rzecz powoda odszkodowania z tytułu naruszenia przez pozwaną przepisów o wypowiedaniu umów o pracę w sytuacji, w której dokonane przez pozwaną wypowiedzenie nie naruszało przepisów prawa i było w pełni uzasadnione.

5.naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 481 §1 kodeksu cywilnego w związku z art.300 kodeksu pracy poprzez jego błędne zastosowanie i zasądzenie na rzecz powoda odsetek ustawowych za opóźnienie w wypłacie odszkodowania przez pracodawcę od dnia 28 sierpnia 2011 r. w sytuacji, w której pracodawca nie mógł pozostawać w opóźnieniu w stosunku do z tytułu odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie stosunku pracy w momencie, w którym stosunek pracy pomiędzy stronami nadal trwał, a ewentualne opóźnienie mogło powstać jedynie po uprawomocnieniu się skarżonego wyroku.

Pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez oddalenie powództwa w całości.

Powyższy wyrok zaskarżył również powód w części dotyczącej oddalenia powództwa co do dalszej kwoty 8157,06 zł wraz z odsetkami ustawowymi za okres od dnia 2 października 2013 r. do dnia zapłaty. Powód zarzucił zaskarżonemu wyrokowi naruszenie prawa materialnego, a mianowicie art. 47¹ § 1 k.p. poprzez przyjęcie, iż przepis ten przewiduje odszkodowanie, o którym mowa w art. 45 k.p. w wysokości wynagrodzenia za okres wypowiedzenia (a więc w sprawie niniejszej w wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia), gdy tymczasem przewiduje on odszkodowanie w wysokości wynagrodzenia za okres od 2 tygodni do 3 miesięcy, nie niższej jednak od wynagrodzenia za okres wypowiedzenia, a w okolicznościach sprawy winno ono odpowiadać przynajmniej wynagrodzeniu za okres 2 miesięcy, czyli w kwocie 16314,12 zł.

Powód wniósł o :

1. dokonanie zmiany zaskarżonego wyroku poprzez podwyższenie zasądzonych w pkt.I od strony pozwanej (...) S.A w W. na rzecz powoda S. U. odszkodowania do kwoty 16314,12 zł wraz z odsetkami ustawowymi jak we wniosku o rozszerzenie powództwa.
2. zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A w W. na rzecz powoda S. U. kosztów postępowania apelacyjnego obejmującego opłatę sądową od apelacji i koszty zastępstwa w tym postępowaniu.

Sąd Okręgowy zważył , co następuje:

Apelacja strony pozwanej zasługiwała na uwzględnienie jedynie w części dotyczącej zarzutu naruszenia art.481§1k.c. w związku z art.300k.p., gdyż wynikająca z zaskarżonego wyroku data początkowa biegu odsetek ustawowych od zasądzonych roszczenia nie wynika w żaden sposób z okoliczności sprawy, a i powód w tym zakresie zgłaszał powyższe roszczenie od daty zmiany powództwa – z przywrócenia do pracy na odszkodowanie. Zgodnie z przepisem art. 481§ 1 kc jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia , chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności , za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Stosownie do przepisu art. 300 k.p. w sprawach nie unormowanych przepisami prawa pracy do stosunku pracy stosuje się odpowiednio przepisy kodeksu cywilnego, jeżeli nie są one sprzeczne z zasadami prawa pracy.

Sąd Rejonowy nieprawidłowo zasądził od strony pozwanej odsetki ustawowe od dnia 29.08.2011 r. Wskazać należy, iż odsetki przysługują powodowi najwcześniej od dnia 02.10.2013 r. ponieważ w tym dniu powód wniósł o zasądzenie odszkodowania na podstawie art. 45 § 1 kp. Ponieważ odsetki są ściśle związane z odszkodowaniem stąd też odsetki należą się powodowi od dnia 02.10.2013 r.

W pozostałym zakresie obie apelacje były nieuzasadnione.

Wskazać należy, iż nie zasługuje na uwzględnienie podniesiony w apelacji strony pozwanej zarzut naruszenia przepisów postępowania tj. art.233§1 k.p.c. poprzez dowolną a nie swobodną ocenę materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie poprzez uznanie, że powód nie naruszył procedury inwentaryzacji zerujących w szczególności poprzez zaniechanie terminowego przeprowadzenia inwentaryzacji zerującej w sytuacji kiedy z zeznań świadków wynika co innego.

Zgodnie z przepisem art.233§1 k.p.c. Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału dowodowego. Sąd Rejonowy prawidłowo uznał, iż powód nie naruszył procedur inwentaryzacji zerujących poprzez zaniechanie terminowego ich przeprowadzenia. Zdaniem Sądu Okręgowego, które jest zbieżne ze zdaniem Sądu Rejonowego zeznania świadków S. O. i R. L. w tym przedmiocie są niewiarygodne ponieważ nie są spójne. Z relacji S. O. wynika, że powód zaniechał inwentaryzacji przy dwóch lub trzech punktach, nie konkretyzując miejsca ich położenia. Poza tym świadek twierdził też, iż od momentu zamknięcia (...) powód miał dwa tygodnie na sporządzenie inwentaryzacji i roztowarowanie punktów. Tymczasem z zeznań R. L. wynika, że powód zaniechał wykonania inwentaryzacji w dwóch punktach sprzedaży detalicznej, a mianowicie w W. i w K., a termin przeprowadzenia inwentaryzacji wynosił siedem dni, nie później jednak niż trzydzieści dni po zamknięciu punktu. Niezależnie od powyższego należy wskazać, iż z odpowiedzi strony pozwanej na pozew jednoznacznie wynika, iż powód nie przeprowadzał inwentaryzacji zerujących likwidowanych (...). Do obowiązków powoda jako kierownika sprzedaży należała przede wszystkim opieka nad agentami pozwanej, którzy na podstawie umów agencyjnych świadczą swoje usługi w kioskach należących do (...) S.A. Oprócz tych obowiązków standardowych powód miał również obowiązki związane z zarządzaniem siecią własną. Jednym z takich obowiązków było inicjowanie procesu inwentaryzacji w danym punkcie sprzedaży detalicznej. Po zamknięciu punktu sprzedaży detalicznej towar, który nie został sprzedany przez agenta miał zostać wywieziony przez kierownika sprzedaży, a następnie do obowiązków kierownika należało zgłoszenie do służb wsparcia pozwanej tj. do zespołu inwentaryzacji potrzebę inwentaryzacji zerujących w systemie (...). Samą zaś inwentaryzację przeprowadzał zespół inwentaryzacyjny. Nadto obowiązujące u strony pozwanej procedury otwarcia i zamknięcia (...) z dnia 01.08.2012 r. nie wskazywały terminów w jakich inwentaryzacja miała być przeprowadzona a jedynie przewidziany był dla kierownika sprzedaży termin 2-dniowy przed zamknięciem (...) na przesłanie informacji do (...) oraz (...) w celu zwrotu prasy. Jak wynika z zeznań powoda powód miał pod opieką od 27 do 31 kiosków. Procedura zamknięcia kiosku i przeprowadzenia inwentaryzacji trwała średnio około trzech tygodni. Latem 2012 roku powód dokonał zamknięcia trzech kiosków w W.. W dniu 30 września 2012 roku zamknięty został kolejny kiosk znajdujący się w K. przy ul. (...). Przed jego zamknięciem, tj. w dniu 27 września zwrócił się z prośbą do (...) S.A. o wstrzymanie nadziału prasy i przesłanie makiety likwidacyjnej. Następnie rozpoczął procedurę roztowarowania kiosku, jednak w uwagi na utrudnienia związane z przekazaniem niektórych produktów np. zawierających logo Euro 2012 do innych punktów sprzedaży detalicznej, czynność tę wykonał w następujących dniach: 16 października, 05 listopada i 07 listopada 2012 roku.

Tym samym nie zasługuje na uwzględnienie zarzut naruszenia przepisów postępowania tj. art. 233§ 1 kpc poprzez dowolną a nie swobodną ocenę materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie poprzez uznanie, że zeznania świadków S. O. i R. L. w zakresie dopełnienia przez powoda obowiązków przy przeprowadzeniu inwentaryzacji zerujących w podległych mu (...) nie są spójne i nie zasługują na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Okręgowego nie można uznać, że zeznania w/w świadków są spójne skoro świadkowie ci podawali różne terminy przeprowadzenia inwentaryzacji.

Niesłuszny jest również zarzut naruszenie przepisów postępowania tj. art. 233§ 1 k.p.c. w związku z art. 299 k.p.c. poprzez uznanie zeznań powoda tj. strony niniejszego procesu, za kluczowe dla rozstrzygnięcia niniejszego postępowania w sytuacji, w której zgodnie z przyjętą systematyką dowodów w k.p.c. zeznania stron są jedynie pomocniczym środkiem dowodowym.

Zgodnie z przepisem art. 299 k.p.c. jeżeli po wyczerpaniu środków dowodowych lub w ich braku pozostały nie wyjaśnione fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, są dla wyjaśnienia tych faktów zarządzi dowód z przesłuchania stron. Wskazać należy, iż Sąd Rejonowy prawidłowo dopuścił dowód z zeznań powoda skoro strona pozwana nie udowodniła istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy faktów w szczególności czy strona pozwana słusznie przypisała winę powodowi w zakresie nie przeprowadzenia inwentaryzacji zamykanych (...).

Wskazać należy, powód S. U. w swoich zeznaniach opisał na czym polegała inwentaryzacja i zamykanie kiosku, szczegółowo podając jakich czynności dokonał w trakcie zamknięcia punktu sprzedaży detalicznej w dniu 30.09.2012 roku, mieszczącego się w K. przy ul. (...). Powód przyznał, że przeprowadzenie inwentaryzacji zerującej powinno odbyć się w jak najkrótszym terminie, jednakże termin ten nie został jednoznacznie określony, a optymalny czas przeprowadzenia inwentaryzacji wynosił około trzech tygodni. Ponadto z zeznań powoda wynika, że przeprowadzenie inwentaryzacji należało do obowiązków służb inwentaryzacyjnych, które każdorazowo zawiadamiał o konieczności przeprowadzenia inwentaryzacji w przypadku zamknięcia (...). Sąd Rejonowy prawidłowo dał wiarę zeznaniom powoda ponieważ są konkretne, spójne, logiczne, a ponadto znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy w szczególności w korespondencji mailowej z dnia 20.11.2012r. i 02.12.2012r. oraz procedurze otwarcia i zamknięcia (...) z dnia 01.08.2012r. Z dokumentów tych jednoznacznie wynika, że bezpośrednio odpowiedzialnym za przeprowadzenie inwentaryzacji był zespół inwentaryzacyjny, który trzykrotnie był informowany przez powoda o konieczności przeprowadzenia inwentaryzacji w (...) w K. przy ul. (...).

Nie można zgodzić się również z zarzutem strony pozwanej naruszenia przez Sąd Rejonowy prawa materialnego tj. art. 45 k.p. w związku z art. 30 § 4 k.p. poprzez zastosowanie i zasądzenie na rzecz powoda odszkodowania z tytułu naruszenia przez pozwaną przepisów o wypowiedaniu umów o pracę w sytuacji, w której dokonane przez pozwaną wypowiedzenie nie naruszało przepisów prawa i było w pełni uzasadnione.

Zgodnie z przepisem art. 30 § 4 k.p. w oświadczeniu pracodawcy o wypowiedzeniu umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony lub rozwiązania umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony lub o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia powinna być wskazana przyczyna uzasadniająca wypowiedzenie lub rozwiązanie umowy.

Natomiast stosownie do przepisu art.45§ 1 k.p w razie ustalenia, że wypowiedzenie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony jest nieuzasadnione lub narusza przepisy o wypowiedaniu umów o pracę sąd pracy- stosownie do żądania pracownika - orzeka o bezskuteczności wypowiedzenia, a jeżeli umowa uległa już rozwiązaniu - o przywróceniu pracownika do pracy na poprzednich warunkach albo o odszkodowaniu.

Strona pozwana w wypowiedzeniu umowy o pracę wskazała jako przyczynę wypowiedzenia powodowi umowy o pracę ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych, polegające na zaniechaniu wykonania inwentaryzacji w zamkniętym punkcie sprzedaży detalicznej, tj. naruszeniu procedury w zakresie inwentaryzacji zerujących. Pozwana podała, że powód nie rozpoczął procesu inwentaryzacji, pomimo iż wielokrotnie był informowany przez przedstawicieli pracodawcy o konieczności przeprowadzenia inwentaryzacji zerujących, zaś zaniechanie tego stanowi naruszenie jednego z podstawowych obowiązków pracowniczych, wskazanego w § 5 ust. 1. Regulaminu Pracy. Wskazać należy, iż myśl poglądów doktryny i utrwalonego orzecznictwa, przyczyna wypowiedzenia powinna być konkretna i realna mająca potwierdzenie w rzeczywistości. Należy zgodzić się ze stanowiskiem Sądu Rejonowego, iż trudno uznać przyczynę wypowiedzenia podaną powodowi w piśmie z dnia 27.12.2012 r. za konkretną i realną mającą potwierdzenie w rzeczywistości. Jak słusznie stwierdził Sąd Rejonowy w myśl art. 6 k.c. ciężar udowodnienia

faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Zatem to na pozwanej ciążył obowiązek udowodnienia, że powód zaniechał wykonania inwentaryzacji zerującej w zamkniętym punkcie sprzedaży detalicznej, tj. naruszył procedury w zakresie inwentaryzacji zerujących, co nie zostało przez stronę pozwaną udowodnione. Po pierwsze wskazać należy, że z wypowiedzenia umowy o pracę wynika, iż powód zaniechał wykonania inwentaryzacji zerującej w jednym punkcie (...) sprzedaży detalicznej, bez wskazania konkretnie miejsca jego położenia. Natomiast z odpowiedzi na pozew wynika, iż dla dwóch (...) znajdujących się pod opieką powoda proces inwentaryzacji zerującej został przeprowadzony nieprawidłowo lub nie został zakończony, pomimo upływu ponad dwóch miesięcy od dnia zamknięcia. Poza tym z odpowiedzi strony pozwanej na pozew wynika, iż obowiązkiem powoda było jedynie inicjowanie procesu inwentaryzacji towaru w danym punkcie sprzedaży detalicznej dalej (...). Samą zaś inwentaryzację przeprowadzał powiadomiony przez powoda zespół inwentaryzacyjny co wynika przede wszystkim z procedury otwarcia i zamknięcia (...) z dnia 01.08.2012r., który trzykrotnie był informowany przez powoda o konieczności przeprowadzenia inwentaryzacji w (...) w K. przy ul. (...).

W tym stanie faktycznym należy zgodzić się ze stanowiskiem Sądu Rejonowego iż podane przyczyny wypowiedzenia umowy o pracę powodowi nie są realne skoro nie mają potwierdzenie w rzeczywistości.

Zatem należy zgodzić się z Sądem Rejonowym, iż powód spełnił warunki określone w art. 45 § 1 kp do przyznania odszkodowania.

Powyższy wyrok zaskarżył również powód w części dotyczącej oddalenia powództwa co do dalszej kwoty 8157,06 zł wraz z odsetkami ustawowymi za okres od dnia 2 października 2013 r. do dnia zapłaty. Powód zarzucił zaskarżonemu wyrokowi naruszenie prawa materialnego, a mianowicie art. 47¹ § 1 kp poprzez przyjęcie, iż przepis ten przewiduje odszkodowanie, o którym mowa w art. 45 kp. w wysokości wynagrodzenia za okres wypowiedzenia (a więc w sprawie niniejszej w wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia), gdy tymczasem przewiduje on odszkodowanie w wysokości wynagrodzenia za okres od 2 tygodni do 3 miesięcy, nie niższej jednak od wynagrodzenia za okres wypowiedzenia, a w okolicznościach sprawy winno ono odpowiadać przynajmniej wynagrodzeniu za okres 2 miesięcy, czyli w kwocie 16314,12 zł.

Zgodnie z przepisem art.47¹ § 1 kp odszkodowanie o którym mowa w art. 45, przysługuje w wysokości wynagrodzenia za okres od 2 tygodni do 3 miesięcy, nie niższej jednak od wynagrodzenia za okres wypowiedzenia. W ocenie Sądu Okręgowego Sąd Rejonowy zasądzając wynagrodzenie w wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia nie naruszył w/w przepisu ponieważ okres za który Sąd przyznał odszkodowanie mieści się w granicach określonych przez w/w przepis od 2 tygodni do 3 miesięcy. Poza tym zdaniem Sądu Okręgowego powód w trakcie procesu ani w apelacji nie wskazał na jakieś szczególne okoliczności, które uzasadniały by przyznanie odszkodowania za okres dłuższy niż okres wypowiedzenia.

W tym stanie Sąd Okręgowy na podstawie art.386 §1kpc zmienił zaskarżony wyrok ustalając, iż odsetki należne są od dnia 2 października 2013 r. Na podstawie art. 385 kpc dalej idącą apelację strony pozwanej oddalił oraz oddalił apelację powoda. Orzekając co do kosztów procesu Sąd zastosował przepis art.100k.p.c. biorąc pod uwagę wynik procesu dla obu stron.